

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Cantvs Octavvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

quod plane percipere nequeo, & magni aestimo, me penitus necat. Accidit hoc nonnūquam animabus iā prouectis: quibus, hoc Deus beneficium præstat, vt in his quæ audiunt, vident, aut intelligunt (& interdum etiam abque his omnibus) sublimem quandam largiatur notitiam, in qua Dei celsitudo, & magnitudo, animæ intelligenda, & sentienda exhibetur; in quo sensu, tam altè de diuina Mai. sentit, vt non obscure cognoscat totum adhuc intelligendum restare. Porro illud sentire, & intelligere, tam immensam esse diuinitatem, vt perfectò cognosci non possit, altissima quædam cognitio est. Vnde inter præcipua Dei magnalia, & beneficia, quæ Deus in hac vita confert animæ per modū transeuntis, illud recensendum est, quod euidenter cognoscat, & tam altè de Deo sentiat, vt luce clarius intelligat, non posse eum omnino cognosci, neque sentiri. Accidit enim in eum ferè modum, quo beati Deum vident in cælo, vbi qui amplius eum cognoscunt, clarius, distinctiusque intelligunt infinitum, quod de illo remanet intelligendum, quam illi, qui minus perfectè vident, quibus nõ ita distincte apparet, quod eis superest videndum, quam illis, qui perfectius eum vident. Hęc quæ dicta sunt, neminem plene perceptu-

rum existimo, qui non fuerit expertus; cæterum anima, quæ hoc experitur, cognoscens sibi adhuc superesse intelligendum illud, cuius altissimum habet sensum, nescio quid appellat: nam quemadmodum nõ intelligitur, ita neque verbis potest exprimi: tamen (vt dixi) sentiri potest ac percipi. Idcirco enim ait: *Balbutiunt*, quia perfectè explicare nesciūt, hoc enim significat balbutire, quod est infantium idioma, id est, hæsitare, & titubare in verbis, & explicare nescire, quod dicendum est. Circa alias res creatas cõtingunt etiam animæ illustrationes aliquæ, præfato modo (quamuis non semper ita sublimes) quotiescunque Deus dignatur ipsi aperire notitiam, & sensum spirituales in eis, quæ indiesse videntur de Deo magnalia, quæ plenè non explicant: non secus ac si vellent aliquid exprimere, quod tamen adhuc superest intelligendum: ac proinde est

Nescio quid, quod balbutiunt, nec dicunt.

Quapropter anima suam prosequitur querimoniam, vitamque animæ suæ alloquitur in sequenti Cantu, dicens:

CANTVS OCTAVVS.

CANCION VIII.

SENSVS.

*Mas como perseveras
O vida no viuendo donde viues
Y haziendo por que mueras
Las flechas que recibes
De lo que del amado ent concibes.*

*Sed quomodo perseveras
O vita, dum non viuis vbi viuis
Cum tibi necem inferant
Iacula qua recipis
Eorum, qua de dilecto in te concipis.*

Zz

DE-

1215
1111va
ica
VI

Cum anima præ magnitudine amoris, videat se deficere, ut nuper aiebat, nec tamè penitus moriatur, quo amoris amplexibus perfrui non possit liberius, de vitæ corpore diuturnitate conqueritur, quæ in causa est, cur spiritualis vita differatur. Itaque animæ suæ vitam affatur, doloris sui acerbiter amplifians, in hunc modum. O vita animæ meæ, quomodo permanere vales in hac corporis vita, siquidem tibi mors est, & privatio veræ illius vitæ, in qua tu verius per amorem, & desiderium, quam in corpore vitam ducis? Maximè vero, quod ad necem tuam sufficiant vulnera, quæ recipis à contumeliosis amari, & vehementia amoris, quem accendunt ea, quæ de illo sentis, & cognoscis, quæ sunt vulnera amoris necem afferentia.

*Sed quomodo perseveras
O vita, dum non vivis, ubi
vivis.*

Ad cuius rei intelligentiam sciendum est, quod anima potius vivit in eo quod amat, quam in corpore quod animat; non enim in corpore habet vitæ suam, immo hanc corpori tribuit; ipsa vero vivit in eo quod amat. Attamen præter hanc vitam amoris, quo anima vivit in qualibet re dilecta, habet & vitam suam naturalem in Deo, iuxta illud D. Pauli. *In ipso enim vivimus, & movemur & sumus.* Iam vero cum anima videat se habere vitam naturalem in Deo, propter esse quod in illo habet, vitam etiam spiritualem, propter amorem quo eum complectitur; conqueritur quod adhuc in vita hac corporali detineatur, utpote quæ obstat, ne ibi vere vivat, ubi vere habet vitam suam per essentiam, & amorem (ut dictum est) ubi maxima est animæ exaggeratio, innuit enim in duo

bus versuculis, se à duobus sibi inimicè adversantibus impugnari; quod enim illis ait, idem est, ac dicere. Anima mea, quomodo in hoc statu permanere poteris, dum vivis non vivendo, ubi vere per amorem vitam ducis?

*Cum tibi necem inferant
Iacula quæ recipis.*

Quasi dilucidius diceret: ad hæc quæ dicta sunt, siquidè perstitis in corpore, ubi non habes veram vitam, quomodo nihilominus detineris in illo, cum soli tactus amoris, (id enim iacula designant) quos in corde tuo recipis, ab his quæ sentis & intelligis de dilecto, te necare sufficiant? Id enim exprimit cum ait.

*Eorum quæ de dilecto in te
concipis.*

Id est, pulchritudinis, magnitudinis, & sapientiæ, atque virtutum, quas de illo cognoscis.

CANTVS NONVS.

CANCION IX.

SENSVS.

*Porque ptes has llagado
A queste cor açon nolle sanaste?
I ptes mele has robado
Porque así le dexaste
I no tomas el robo que robaste?*

*Cur quaso dum plagasti
Hoc cor, non etiam illud sanasti?
Et siquidem illud furatus es
Cur id sic reliquisti
Nec prædam accipis quam egisti?*

DIIVCIDATIO.

Iterum in hoc Cantu dilectum alloquitur, doloris sui iterum querelam. Amor siquidem impatiens, quo anima hic ardere se ostendit, nec requiritur dolo-

B
Joan
i or

Ope
myst
N

Act. 17. 28
Anima
vivit in
Deo vita
naturali
propter esse
naturale.
Vita vero
spirituali
propter a-
morem ex-
ga ipsum.